

356 szöveg: Debrecen, 1723
dallam: M. Luther, 1543 (Úr Isten, te tarts meg minket)

1. Ó, üd - vös - sé - ges ál - do - zat,
Menny - or - szá - got meg - nyi - tot - tad,
El - vet - ted Is - ten ha - rag - ját,
Meg - tör - ted ha - lál ha - tal - mát.

2. Úr Jézus, ki a keresztfán / Drága szent vérét kiontván
Üdvösségünknek ára lett, / Bűneinkért ő tett eleget.
3. Csak ebben áll azért hitünk, / Hogy Krisztus meghalt érettünk,
Üdvösséget nyert minékünk; / Mert érte kedvessé lettünk.
4. Bizonyágot erről teszünk, / Szent testét ha jegyben esszük,
És szent vérét hittel vesszük, / Haláláról emlékezünk.
5. Hitünkkel kell testét ennünk, / Mert mennybe vitetett tőlünk;
Ott esedezik érettünk, / Valakik őbenne élünk.
6. E vacsorát hagyta nekünk, / Hogy ővele együtt éljünk,
És lelkünkben ne rettegjünk; / Mert kegyelmet nyert minekünk.
7. Jámborságot csak kövessünk, / Hogy Ó tagjai lehessünk,
Gyűlölségre ne siessünk; / Atyafiszeretők legyünk.
8. Méltatlan ezzel ne éljünk; / De magunkat megpróbáljuk:
Új életre igyekezzünk; / Hitlenséget távoztassunk.
9. Hálát adunk néked, Isten, / Minket szeretted oly igen,
Szent Fiadnak nem kedveztél, / Így vesztünkéből megmentettél.